

Tweede Kamer

DER STATEN-GENERAAL

Toespraak Voorzitter

Herdenkingsspeech voor Hans van den Broek

Aan de orde is de herdenking van Hans van den Broek.

Ik verzoek eenieder daartoe in staat te gaan staan.

Een bijzonder woord van welkom aan de aanwezige familie. In de voorzittersloge bevinden zich mevrouw Van den Broek, de kinderen, schoonzoons, kleinkinderen, broer en oud-minister Onno Ruding. Van harte welkom allemaal.

Fijn dat de minister-president er is, alsmede de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, tevens vicepremier, en iedereen op de publieke tribune.

Ruim 30 jaar is Hans van den Broek actief geweest in de Nederlandse politiek. Hij is een van de meest ervaren bestuurders van het land.

Zijn politieke carrière begon in 1970. Toen werd hij verkozen als raadslid, later werd hij fractievoorzitter van de Katholieke Volkspartij, de KVP, in de gemeenteraad van Rheden.

In oktober 1976 waagde hij de overstap naar de landelijke politiek en werd Van den Broek geïnstalleerd als lid van de Tweede Kamer. Toen voor de KVP, en later voor het CDA. Al snel daarna werd hij in de kabinetten-Van Agt II en Van Agt III staatssecretaris van Buitenlandse Zaken.

Echte bekendheid verwierf Van den Broek vooral als minister van Buitenlandse Zaken. Dat gebeurde in de kabinetten Lubbers I, II en III. Ruim 10 jaar heeft hij dit ambt mogen bekleden.

Hij is de op één na langstzittende minister van Buitenlandse Zaken die we ooit hebben gehad.

In die functie heeft hij een grote stempel gedrukt op dat internationale beleid van Nederland. Ook stond hij samen met minister-president Lubbers aan de wieg van het Verdrag van Maastricht, in 1992, na een zeer hobbelige weg kwam dat toch tot stand. Niet voor niks wordt Van den Broek geroemd om zijn diplomatieke vaardigheden.

Hij werd gezien als een echte atlanticus, hij was altijd een trouw bondgenoot van de Verenigde Staten en de Britten. En groot voorstander van de NAVO. "Want", zei hij, "zonder Washington en Londen zou Nederland geen schijn van kans hebben op het wereldtoneel."

Hij stond dan ook pal voor het NAVO-besluit tot plaatsing van kruisraketten hier in Nederland, ondanks de enorme protesten.

Als minister van Buitenlandse Zaken kreeg hij te maken met de grote onderwerpen van zijn tijd: de val van de Berlijnse muur, de Golfoorlog en de oorlogen in voormalig Joegoslavië. Hij bleek de juiste man op de juiste stoel. Hij werd omschreven als “de manager van Buitenlandse Zaken, die met al zijn behoedzaamheid geen geringe rol speelde in de buitenlandse politiek.”

In 1993 werd hij, tot verrassing van iedereen, Eurocommissaris als opvolger van zijn partijgenoot Frans Andriessen. Hij bleef dat tot 1999.

Van den Broek stond bekend als iemand die zeer direct was. Hij wist de zaken kort en duidelijk voor het voetlicht te brengen. Hij werkte hard en wist waar hij het over had. Sommigen zagen hem als star en rechtlijnig. Zelf zei hij: “Ik ben absoluut geen kouwe kikker.”

In 2005 kreeg Van den Broek de eretitel minister van Staat. Dit vanwege zijn buitengewone politieke loopbaan, zijn tomeloze inzet voor ons land en zijn deskundigheid.

Vandaag herdenkt de Tweede Kamer der Staten-Generaal Hans van den Broek. Een pragmaticus met een warm hart. Een groot diplomaat, kundig en betrokken.

Ik hoop dat de familie bij de verwerking van dit verlies kracht kan putten uit de vele mooie en bijzondere herinneringen.

Ik geef graag het woord aan de minister-president.

De Voorzitter:

Dank u wel. Ik verzoek u allen enkele momenten stilte in acht te nemen.